

for Administrationen Hindrende, eller hvorledes Administrationen derved paa nogen Maade kan blive indskrænket i dens fornødne frie Bevægelse. Jeg kunde forstaae den anførte Indvending, hvis Forslaget forelaae i den samme Skikkelse, som det havde tidligere, da det nemlig gik ud paa at aabne Veilighed til paa en Maade at føre en heel Procedure, forinden vedkommende Sag blev afgjort. Jeg kunde da have forstaaet den, skjøndt jeg selv under saadanne Omstændigheder ikke vilde have været istand til at indbrømme, at der deri havde ligget fuld tilstrækkelig Føie til at modsætte sig Forslaget, men som Sagen nu foreligger, og naar hensees til dens, som det forekommer mig, meget uskyldige Form, finder jeg, at Indvendingen umulig kan tillægges Bægt. Den Foranstaltning, som Lovforslaget gaaer ud paa at indføre, mener jeg ikke blot har sin Støtte i et velbegruændet Retsfærdigheds- og Villighedskrav hos Befolkningen, men ogsaa vil ikke blot være til stor Gavn umiddelbart for den Deel af Befolkningen, som deri især er interesseret, men i det Hele vil, naar det træder i Live, have en meget gavnlig Indflydelse paa den Stemning, den Tillid, der bør være og maa ønskes at ville gjøre sig gjældende hos Befolkningen i det Hele ligeoverfor Autoriteterne. Det vilde navnlig særdeles tjene til at borte rydde den altfor hyppige Mistillid, der under de nuværende Forhold røber sig, og som særdeles næres og styrkes ved den bestaaende Hemmeligholdelse af Erklæringer. Hvis jeg skulde have noget Bessentligt at erindre mod Forslaget, som det foreligger, vilde det være imod den Sammenblanding, der er brugt af Ansøgninger og egentlige Klager. Jeg troer, at Forholdet vilde have stillet sig simplet og klarere, hvis de to Dele havde været adskilte fra hinanden, idet jeg mener, at de Allersleste vilde let kunne komme paa det Reine med sig selv om, at forsaavidt Klager angaaer, Klager over virkelige Retskrænkelser, kan der ingen Tvivl være om, at de Vedkommende bør have den fuldstændigste Ret til at komme til Rundsab om, hvad der i de Tilfælde bliver erklæret, og at den Betænkelse, man har villet finde i, at de Erklæring givende Embedsmænd og Autoriteter vare generede i at ud-

tale deres Hjertensmening om Personer og personlige Forhold, naar de derved maa see ubesatte sig for Ubehageligheder af dem, som Erklæringen angik, i saa Tilfælde vilde falde aldeles bort; thi hvor der er Spørgsmaal om lidt Uret eller lidt Mangel paa Erkendelse af lovlige Rettigheder, der kan og bør intet Andet komme i Betragtning end de factiske Omstændigheder og Sagen selv, og i de Tilfælde maa man netop ønske, at alle personlige Hensyn, personlige Sympathier og Antipathier og personlige Stemninger maa holdes borte, hvormod det, naar der er Spørgsmaal om Ansøgninger, som i mange Tilfælde kunne have nogen Character af Naade, nok kan tænkes, at en personlig Bedømmelse ikke kan undgaaes, men der er jo i saa Henseende ikke gjort nogen Adskillelse, og det vil berøe paa, hvorledes Sagen ved den videre Discussion stiller sig, om der maatte findes Anledning til for at opnaae større Sandsynlighed med Hensyn til den endelige Gjennemførelse, at fremkomme med Forslag om en Forandring i den paaapegede Retning. Jeg skal endnu kun tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det ikke er ganske klart, hvorvidt der i de Tilfælde, hvor en Ansøgning om enten et Embede eller en Bestilling indgives til Kongen, om end gennem Embedsmænd og Autoriteter, en saadan vilde, hvis Forslaget bliver til Lov, være indbefattet derunder. Det synes naturligt, at saadanne Tilfælde maatte være indbefattede derunder, men det kunde vel være, at der derom kunde reises Tvivl, saaledes som Forslaget er formuleret.

B. Christensen: Ja, jeg vilde blot forvare mig ved at gjøre den Bemærkning, at naar jeg berørte, at den ærede Justitsministers Ytringer i al Tilfald i et Udvalg ville vistnok nærmere blive gjorte til Gjenstand for Overveielse, er det ikke min Mening at ville enten foreslaae eller stemme for et Udvalgs Nedsættelse med Hensyn til dette simple af den forrige, nu afsøede Justitsminister bifaldte Lovforslag. Jeg vilde tværtimod stemme derimod, og haaber, at det ærede Thing vil indsee, at det ved at gaae til et Udvalg let vilde blive begravet, eftersom Sessionen er saa langt fremrykket, og at Lovforslaget derhos i sig selv er